

Richard Winther

På museum med Richard Winther

Maleri, skulptur og tegning

23. august – 27. september 2014

Fernisering 23. august, kl. 14-17

Det er en produktion af imponerende dimensioner, man vil møde på udstillingen *Richard Winther og kunsthistorien*, som er aktuell hos Clausens Kunsthandel fra 23. august til 27. september 2014.

Winther har i en serie af malerier "genopfundet" og udforsket hundredvis af store klassiske værker, udtryk og -ismer, der på den ene eller den anden måde har haft betydning for kunst- og kulturhistorien (men i høj grad også for ham selv). Han har parafraseret egyptisk, japansk, tibetansk og afrikansk kunst og bevæger sig over til kunstnere som Dürer, Tizian, El Greco, Caravaggio, Widewelt, Cezanne, Zahrtmann, Kandinsky, Picasso, Braque, Dubuffet og mange andre.

Det var for Winther noget nær en besættelse at undersøge og forstå verden omkring sig, og han gik til værks med næsten videnskabelig nøjagtighed. Hans søn, Tobias Winther skriver, at hvis Richard Winther "ville forstå hvordan et TV fungerede, byggede han sit eget ud fra løse komponenter. Hvis han skulle udarbejde en hesteskulptur, dissekerede han og skeletterede han en hest, og observerede og fotograferede heste indtil han forstod deres muskler, stillinger og bevægelser. Hvis han ville forstå tibetansk kunst studerede han sproget, kulturen og kunsten". Igennem undersøgelsesprocessen søger han essensen af værket. Når det fænomen han undersøger, er en kunstner, tilsidesætter han sig selv og på en måde fortrænger han sit eget Jeg i den periode undersøgelsen varer, for at kunne tage kunstnerens ego på. Nogle gange klædte han sig rent fysisk ud, så han kom til at ligne den person, han undersøgte. Researchen var uhyre grundig: Han skriver om hvordan man kan lave Tizian-kulisse med træstubbe, pressede bjørneklo monteret med tegnestifter, og virkelige sten. Han brugte timevis på at fotograferer modeller, der strakte sig i de positurer, der svarede til menneskekroppene på de klassiske malerier, med hele kulisser bag sig.

Hans billeder er ofte malet på gammelt bølgepap fra papkasser og farverne er rester fra den lokale farvehandel. Skulpturerne er af gammelt emballage, gips eller træ. "Alt fra fortidens losseplads kan genbruges, hvis man har fantasi" skriver Winther i *Den hellige Hieronymus' damekreds*. Han mente at alt det vi mennesker akkumulerer af ting og sager, alt sammen har sin berettigelse, hvis man tilsatte sin egen forestillingsevne og fantasi. Han tænkte fortid og fremtid som to akser, der skærer hinanden i ét punkt; nutiden. For Winther kan fortid og fremtiden (gen)opleves i nutidsøjeblikket: Ved at tænke på den egyptiske kunst på Glyptoteket, komme tilbage til den tid, hvor værkerne er blevet til. Det er fantasien, der gør det gamle og glemte levende igen. Ligedan kan en tanke om fremtiden eksistere og påvirke nuet. "Der er intet op eller ned på forestillingens glasklare terning, vi kan se alle siderne på en gang". På en måde viser værkerne denne tidsopfattelsens transparens. Det fortidige gentager sig i nutiden, så det bliver et kulisserum af gennemsigtige, parallelle planer.

Udstillingen viser således Richard Winthers studier af de store kunstnere og de store værker, mens det under dette lag er et grundigt studie af Winther selv: Hans humor, hans fascination og fordybelse.

Med venlig hilsen

Clausens Kunsthandel

Richard Winther (1926-2007) blev uddannet på Kunstakademiet hos Vilhelm Lundstrøm og Aksel Jørgensen. Hans kunstneriske arbejde omfatter fotografi, film, performance, skulptur, maleri, grafik, tegning og konstruktion af fotografiske optagemaskiner. Han var redaktør af *Hvedekorn* i en årrække og medstifter af *Linien II*, 1947-52.